

ΤΑ ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΙΤΩΝ ΑΡΤΑΣ

ΕΤΟΣ Θ' — ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 96 • ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΛΕΙΣΘΕΝΟΥΣ 15

ΑΘΗΝΑ •

ΦΕΒΡΑΡΙΟΣ 1980

Η ΒΡΑΒΕΥΣΗ

Η βράβευση της 'Αδελφότητάς μας απ' την Πανεπειρωτική Συνομοσπονδία Ελλάδας, που έγινε στο κινηματοθέατρο «Όρφεύς», κατά τη διάρκεια της καθιερωμένης ετήσιας γιορτής της πίττας, στις 20 Γενάρη, αποτελεί δίκαιη αναγνώριση των υπηρεσιών που έχει προσφέρει σαν εκπολιτιστικό σωματείο στα πενήντα χρόνια ζωής της. Κι η τιμητική αυτή διάκριση αποκτά ακόμα μεγαλύτερη αξία αν σκεφτεί κανείς πως η επιλογή έγινε ανάμεσα σε 280 άλλα ήπειρωτικά εκπολιτιστικά σωματεία, τα περισσότερα απ' τα οποία έχουν μακροχρόνια πλούσια δράση.

Συγχαρητήρια ανήκουν σ' όλους όσους βοήθησαν μ' οποιοδήποτε τρόπο την 'Αδελφότητα στη μακρόχρονη γόνιμη πορεία της, που είχε σαν συνέπεια και τη βράβευσή της απ' την Πανεπειρωτική Συνομοσπονδία.

(Σχετικό ρεπορτάζ στην 4η σελίδα)

Απ' τη βράβευση της 'Αδελφότητας Θεοδωριαντών απ' την Πανεπειρωτική Συνομοσπονδία: Ο Πρόεδρος της 'Αδελφότητας κ. Πέτρος Σκουτέλας παραλαμβάνει τους τιμητικούς τίτλους απ' τον Πρόεδρο της Πανεπειρωτικής κ. Κων. Νάση. 'Αριστερά ο κ. Φούσας (μέλος του Δ.Σ. της ΠΣΕ) που «παρουσίασε» το έργο της 'Αδελφότητας.

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΜΑΣ

ΓΛΩΣΣΙΚΗ ΙΛΑΡΟΤΡΑΓΩΔΙΑ

(Παρελθούσης χρήσεως)

Γλωσσοπατινάδα εὐτράπελη ἢ γλωσσική ιλαροτραγωδία παρελθούσης χρήσεως: δημοτική και καθαρεύουσα. Ένα θέμα που δημιούργησε πολλές αντιδράσεις, αιματηρές συγκρούσεις με νεκρούς και τραυματίες, ξεκαρδιστικά επιχειρήματα, απίθανες πλεκτάνες, σκηνοθετημένες δίκες κι άλλα ιλαροτραγικά εἴδηματα που σκαρφίζονταν οἱ ἀμετακίνητοι γλωσσαμύνητορες για να ἐξουδετερώσουν «τὴν ἀφυπνιστική δράση των φωτισμένων ὁπαδῶν τῆς λαϊκῆς γλώσσας».

Μιά και καταλάγιασε —ὑπὸ τὴν φροσιολογική ἐπίδραση τῆς ἐξέλιξης τῆς γλώσσας και τὴν ἐπίσημη καθιέρωση τῆς δημοτικῆς— ἀνάμεσα στους καθαρηνουσιάνους και τοὺς δημοτικιστὲς, μὲρῶ ἀνενόηλητα, δίχως νὰ δεχτῶ «τὴν μὴνυν», τῶν πρώτων, ν' ἀναφερθῶ σὲ μερικά απ' αὐτὰ τὰ κωμικά ἐπιχειρήματα «εἰς τέρψιν» τῶν ἀναγνώστων.

Ἡ πὶδ συνηθισμένη και πὶδ σπουδαία ἐπιχειρηματολογία τῶν καθαρηνουσιάνων, πὸν συνήθως ἔφτανε τὰ ὅρια τοῦ γελοίου, ἦταν οἱ γλωσσικὲς μεταποιήσεις. Διάλεγαν λέξεις και φράσεις και τὶς μεταβάφτιζαν ἀσύστολα στὴ δημοτικὴ σὲ μιὰ προσπάθεια νὰ στεριώσουν τὶς ἀκράτες θέσεις τους στὴ θολωμένη γλωσσικὴ ἐποχὴ τους. Ἀπ' τὸ τραγελαφικὸ πάνθεο τῶν φραστικῶν μεταποιήσεων ἀντιγράφουμε ἐδῶ μερικὲς απ' τὶς πὶδ χαρακτηριστικὲς. Π.χ. ἔλεγαν:

Τὸ τηλεγράφημα, γοργοχάμπαρο·

τὸ παράθυρο κοιτάχτρα· τὸ πάτωμα, πατούρα· τὸ πρόσωπο, μουντούνα ἢ μάπα· τὴν πολυθρόνα ξαπλώστρα· τὸν Ἱπποκράτη, Ἀλογοβάστα· τὴν Ἠλέκτρα, Κεχρημπάρα· τὸν Κων. Παλαιολόγο, Κώτσο Παλιουκουβέντα κ.ἄ.

Κι ἀκόμα ἡ κακόγουστη μεταποίηση θρησκευτικῶν ἐκφράσεων πὸν προκαλεῖ θυμῆδια. Ἐλεγαν:

Τὸν Μυστικὸ Δεῦνο, Κρυφὸ Τσιμπούσι· τὸ σοφία ὀρθοί, σοφία σούζα· τὸν Ἀκάθιστο Ὑμνο, Ποδαράτον Ἀμάνε· τὸ Κύριε ἐλέησον, ἀφεντικὸ συμπάθα μας· τὸ οὐαὶ ἡμῖν, φουρτούνα στὰ μπαντζάνια μας· τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε, κατεβάστε τὶς κοῦρες σας· μνήσθητί μου Κύριε ὅταν ἔλθης ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου, ἀφεντικὸ θυμήσουμε ὅταν ἔλθης στὰ πράματα κλπ. κλπ.

Ἡ φθοροποιὰ τῆς δράσης εἶχε ἐισχωρήσει και στὴ διατύπωση τῶν μαθηματικῶν κανόνων, ὅπως δείχνει ἡ θάναυση παραποίηση τοῦ πυθαγόρειου θεωρήματος: τὸ τεσσαγκωνο τῆς ἀποκοτιᾶς τεντώστρας μπατοῖζει μὲ τὴ σούμα τῶν δύο ἄλλων παίδων πὸν στέκουνε σούζα!

Αὐτὰ κι ἄλλα σοφίζονταν οἱ καθαρηνουσιάνοι πὸν βρίσκουν σήμερα (ὅσοι ἔμειναν ἀμετανόητοι) παρηγοριὰ στὰ πὶδ πολλὰ δικόγραφα πὸν κρατᾶνε ἀτόφια τὴν καθαρηνουσιάνικη κληρονομιά. Ἄν ὅμως σήμερα μᾶς τέρπουν και μᾶς φαίνονται ἀστεία, γιὰ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἦταν ὀδυνηρὰ κι ἐπικίνδυνα...

ΡΗΓΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Τὸ Δ.Σ. τῆς 'Αδελφότητος στὴ συνεδρίασή του τῆς 16.1.80, ἀποφάσισε ν' ἀναστella προσωρινὰ τὴν τέλεση τοῦ καθιερωμένου ἐτήσιου χοροῦ πὸν γίνεται συνήθως γύρω στὶς ἀπόκριες. Κι αὐτὸ γιὰτὶ μιὰ συγκυρία θλιβερῶν γεγονότων (θάνατοι), ἐπληξαν τὸ 1979 τὴ μικρὴ μας κοινότητα.

Ἐξάλλου, μὲ τὴν εὐκαιρία τῶν 50 χρόνων τῆς 'Αδελφότητος θὰ διοργανωθεῖ μιὰ σειρά ἐκδηλώσεων μὲς στὸ 1980.

Ο ΔΡΟΜΟΣ

ΠΛΑΤΕΙΑ—ΒΡΟΥΣΛΕΚΑ

Ἐτοτερα ἀπὸ δημοπρασία πὸν ἔγινε στὴν Ἀρτα (28.12.79) γιὰ τὴ διάνοξη ἐσωτερικοῦ κοινοτικοῦ δρόμου (Πλατεία — Βρουσλέκα), ἀνέλαβε τὴν κατασκευὴ του ὁ ἐργολήπτης κ. Βασίλης Τσίρκας (Πολιτ. Μηχανικός) ἀπὸ τὸ Ἀθαμάνιο.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Γιὰ τοποθέτηση γιαιτροῦ

Σὲ ἀπάντηση ὑπομνήματός μας γιὰ τοποθέτηση ἀγροτικοῦ γιαιτροῦ στὸ χωριὸ μας, λάβαμε και δημοσιεύουμε παρακάτω τὴν ἀπὸ 29.12.79 ἐπιστολὴ τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν:

Ἀπαντώντας στὸ ὑπ' ἀριθ. πρ. 68)6.12.79 ἔγγραφό σας, πὸν διαβιβάστηκε σὲ μᾶς ἀπὸ τὸ γραφεῖο τοῦ Κου Ὑπουργοῦ, σχετικὰ μὲ τὴν τοποθέτηση γιαιτροῦ στὸ Ἀγροτικὸ Ἰατρεῖο Θεοδωριάνων Ν. Ἀρτης, σὰς πληροφοροῦμε ὅτι ἡ Ὑπηρεσία φροντίζει νὰ βρεῖ και νὰ τοποθετήσει γιαιτροὺ στὰ παραπάνω ἱατρεῖο, παραλλήλως μὲ ΤΕΛΕΞ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖο Ἐθνικῆς Ἀμύνης ζήτησε τὴν τοποθέτηση ὀπίλου γιαιτροῦ γιὰ τὴν ἱατρικὴ ἐξυπηρέτηση τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς.

Ὁ Τμηματάρχης
Ι. ΜΠΑΝΑΚΟΣ

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΙΤΩΝ ΑΡΤΑΣ
Κλεισθένους 15 — Ἀθήνα (112)

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

ΕΤΗΣΙΑΣ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 9 τοῦ Καταστατικοῦ και ὕστερα ἀπὸ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. (17.1.1980), καλοῦνται σὲ ἐτήσια Τακτικὴ Συνέλευση τὰ μέλη τῆς 'Αδελφότητος Θεοδωριανιτῶν τὴν 12η Μαρτίου 1980 ἡμέρα Τετάρτη και ὥρα 6.00 μ.μ. στὴν αἴθουσα συνελεύσεων τοῦ «Πνευματικοῦ Κέντρου Ἠπειρωτῶν», Κλεισθένους 15, 7ος ὁροφος, μὲ θέματα:

1. Ἐκθεση πεπραγμένων τῆς Διοικήσεως.
2. Προϋπολογισμὸς 1980.
3. Διάφορες ἀνακοινώσεις και προτάσεις.

Ὁ Πρόεδρος
ΠΕΤΡΟΣ ΣΚΟΥΤΕΛΑΣ

Ὁ Γεν. Γραμματέας
ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΑΚΗΣ

Κοινωνικά

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

—Ο κ. Στάθης Χρ. Κορμέντζας απέκτησε κοριτσάκι.

—Ο κ. Χρήστος Κ. Μητρογιάννης επίσης απέκτησε κοριτσάκι.

—Η 'Αδελφότητα εύχεται στους εύτυχτους γονείς να τους ζήσουν.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Πέθανε στη Στυλίδα στις 6.12.1979, και κηδεύτηκε στην 'Αργαλαστή Βόλου, ή Σοφία σύζυγος Γεωργίου Σκούλτσου, έτών 67, (το γένος Κρούτη από τα Θεοδώριανα).

— Πέθανε στις Μελάτες 'Αρτας ο Στέφανος Διαμάντης.

— Πέθανε στην 'Αρτα και κηδεύτηκε στην 'Αθήνα ο Βασίλης Σταμάτης.

— Πέθανε στην 'Αθήνα και κηδεύτηκε στην 'Αρτα ο Βαγγέλης Δ. Μαντέλλος.

—Η 'Αδελφότητα απευθύνει θερμά συλλυπητήρια στους οικείους, συγγενείς και φίλους τους.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Την Κυριακή στις 27 Γενάρη έγινε 40ήμερο μνημόσυνο για ανάπαυση της ψυχής της 'Ελένης Β. Σκουτέλτζ, στο Νεκροταφείο Καλλιθέας.

—Την ίδια Κυριακή έγινε 40ήμερο μνημόσυνο για ανάπαυση της ψυχής του Νίκου Νάκη, στο Κομπότι 'Αρτας.

— Την Κυριακή, 24 Φλεβάρη, στις 10 το πρωί, θα γίνει μνημόσυνο για ανάπαυση της ψυχής του Κώστα 'Αρ. Διαμάντη στον ιερό ναό 'Αγίων Κωνσταντίνου και 'Ελένης, Νεκροταφείο Ζωγράφου. (Συμπληρώνει δμνηο από το θάνατό του).

—'Ετελέσαμεν έτήσιον 'Αρχιερατικών μνημόσυνον εις μνήμη

Χρήστου Ζαλοκώστα

ή σύζυγος 'Ελένη Ζαλοκώστα, τα παιδιά του Διαμάντης - Λαμπρινή Χορνου Γιώργος — Δέσποινα Γκαμίλη — Νίκος Γκαμίλη — Νίκος - Χρήστος Χορνου

Σημ. Συντ.: 'Ο Χρ. Ζαλοκώστας, ήταν από τα πιο παλιά μέλη της Θεοδωριαντικής παροικίας του Πειραιά και απ' τα ιδρυτικά μέλη της 'Αδελφότητας.

Δωρεά

Είς μνήμην Χρήστου Ζαλοκώστα προσφέρουν το ποσόν 5.000 δραχμών για φιλανθρωπικούς σκοπούς του χωριού.

—Η σύζυγος 'Ελένη Ζαλοκώστα —Οι θυγατέρες του Λαμπρινή Χορνου —Δέσποινα Γκαμίλη

—Μια ακόμα γενική συνέλευση των μελών της 'Αδελφότητας στις 12 Μάρτη. Και θα πρέπει να πάρει όψη πανηγυρική με την ευκαιρία της συμπλήρωσης των πενήντα χρόνων της, που συμπύπτει χρονικά και με τη θράβευσή της απ' την Πανεπιστημιακή Συνομοσπονδία. Σαν πρώτο και κύριο στοιχείο αυτής της πανηγυρικής θα πρέπει να είναι η καθολική συμμετοχή σ' αυτή των μελών σε μια μεγαλειώδη συγκέντρωση. Θυσία, λοιπόν, λίγου χρόνου (λίγων ωρών) απ' όλους μας σε δείγμα τιμής στη θραβευμένη πενήνταχρονη 'Αδελφότητά μας και στους ιδρυτές της...

—Και σ' ανώτερα.

—Η 'Αδελφότητά μας, στο βάθρο, δαφνοστεφής, μειδιώσα, πανευτυχής στα πενήντα της χρόνια. Η θράβευσή της στις 20 Γενάρη 1980 απ' την Πανεπιστημιακή Συνομοσπονδία αποτελεί σταθμό στη μακρόχρονη ιστορία της. Κι ίσως, το θερμό χειροκρότημα των θεοδωριανών που παραβρέθηκαν στην τελετή της απονομής του βραβείου και που έκλεινε όλη την αγάπη τους για τα Θεοδώριανα, να συγκινήσει κάπως τα σε «πατριωτικό λήθαργο θυσιζόμενα» μέλη για ένεργητική συμμετοχή.

Αθηντικό:

—Δεν μπορούσε να μη γίνει αυτό, να μη θραβευτούν δηλαδή οι θεοδωριανίτες, έλεγε συγχωριανός μας, ξαναμμένος από ένθουσιασμό για τη θράβευσή, σε φίλο του μη θεοδωριανίτη.

—Τό ξέρω, τό ξέρω. Είστε δραστήριοι, φιλοπρόοδοι, γνήσιοι πατριώτες... του απάντησε ο άλλος.

—'Α, όχι, όχι γιαυτό!

—Και γιατί;

—Γιατί, αγαπητέ μου, τα Θεοδώριανα είναι ή... κοιτίδα του φωτός. Όταν τ' άλλα χωριά είχαν μαύρα σκοτάδια, εμείς είχαμε πλήρες δίκτυο (συμ. συντ.: όχι κατασκοπίας, αυτή κινείται στο σκοτάδι, αλλά ηλεκτροφωτισμού). Πώς λοιπόν να μη θραβευτούμε;

Σωστά. Κατόπιν όμως ήρθε η ΔΕΗ κι έδωσε σ' όλους φως. Εμείς μās... άλλαξε τα φώτα.

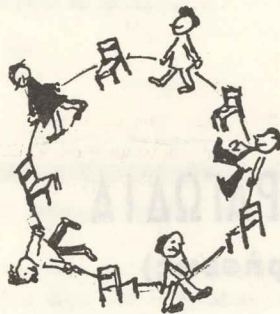
—Κάθε χρόνο αυτή την εποχή ή και νωρίτερα, όταν οι ειδήσεις φθάνουν φορτωμένες με χιόνι απ' τα Θεοδώριανα, μια δλιγάριθμη ομάδα συγχωριανών, που τον «σκελετό» της απαρτίζουν γνωστοί και μη εξαιρετέοι νέοι και νεανίζοντες που άθλούνται τις Κυριακές στον 'Αγιο

Κοσμά για να διατηρήσουν ή να επανακτήσουν το όριστικά απολεσθέν σφρίγος, αρχίζει τις διαβουλεύσεις, για μια επίκαιρη χειμωνιάτικη έξοχη στο χωριό. Και κάθε φορά μένει σε κάποιο στάδιο προετοιμασίας. Φοβάται μήπως αφήσει τον «σκελετό» της στη χιονισμένη ράχη του «Στανουδ»; Ίσως. Μά, μεμονωμένοι «οσπόνδυλοι» στο παρελθόν —και φέτος τρεις— επιχείρησαν μ' επιτυχία τη χειμωνιάτικη αυτή έξοχη και απόδειξαν έτσι τ' αντίθετο. Ίδου, λοιπόν, ή απόπειρα!

—'Ενας βγήκε (δίχως να του δει ξουν κόκκινη κάρτα) κι ένας, απ' τον πάγκο των αναληρωματικών μπήκε με το νούμερο 9:

—Πέντε άλλαξαν θέσεις;

Και τρεις έμειναν ακλόνητοι στις θέσεις τους σαν... την πέτρα ή τον Λεωνίδα στις Θερμοπύλες ή την πίστη Πηνελόπη.

Αυτά ήταν τα έμφανη έσωτερικά χαρακτηριστικά του 9μελους Διοικητικού Συμβουλίου της 'Αδελφότητας που φαίνεται πως ψάχνει για τον... άριστο συνδυασμό με κύρια παράμετρο τον χρόνο και την όρεξη που διαθέτει το κάθε μέλος για άπασχόληση με τα κοινά. Σαν τις ποδοσφαιρικές ομάδες την ψάχνουν να βρουν την καλύτερη σύνθεση...

—'Αποκριές. Μουτσούνες λογής-λογής θα καλύψουν ανθρώπινες μουτσούνες κατά τα φαινόμενα άθως, γιατί κάτω απ' αυτές κρύβονται οι πραγματικές φάτσες: μισερές, φθονερές, άγχώδεις, άπληστες. Μάσκα πάνω σε μάσκα ανθρώπινης ήθοποιίας. Γιατί οι πιο πολλοί παίζουν θέατρο όλο τον χρόνο, φορνε μάσκα όλο τον χρόνο. Μάσκα καλοσύνης, κατά τα φαινόμενα...

Νεκρολογία

ΒΑΣ. Δ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

—'Ενας γηραιός και πολύκλωνος έλατος έπεσε, όχι από τσεκούρι ξυλοκόπου, αλλά από τα πλήγματα και τη φθορά του πανδαμάτωρα χρόνου. Στις 18 'Ιανουαρίου 1980, άφου συνεπλήρωσε ένα αιώνα ζωής κι άρχισε να πέρνει και από τον δεύτερον μήνες, πέθανε και άδόρυθα στην 'Αρτα κηδεύτηκε την επομένη στο Νεκροταφείο του Δήμου Ζωγράφου ο Βασίλειος Δημητρίου Σταμάτης. Μια γενναία και γερή καρδιά που έργαζόταν συνεχώς επί εκατόν ένα χρόνια, μέσα σ' ένα πιο γερό κορμί, άρχισε σιγά - σιγά ν' αραίωνη τους χτύπους της, ώσπου έσβησε άδόρυθα. Η ψυχή του άποχωρίστηκε από το φθαρτό σώμα, που επί έναμιση και πλέον χρόνου, χωρίς καμιά άρρώστεια, τον ταλαιπώρησε και το έφθειρεν ο χρόνος και πέταξε στις γνώριμες, αλλά τώρα χιονισμένες κορφές των Τζουμερκών, στις όποιες πετούσε σαν άετός, όταν ήταν νέος και φύλαγε τα κοπάδια του πατέρα του, τα καλοκαίρια, που αυτές ήταν καταπράσινες.

—Ο άποβιώσας γεννήθηκε στο χωριό Θεοδώριανα τό έτος 1879, όταν ακόμα εκεί πατούσε τα χόματα ο Τουρκος κατακτητής. Ήταν τό ένδέκατο τέκνον από τα δεκατέσσερα που είχεν ο Τσελιγκας πατέρας του, ο Δημήτριος 'Ιωάννου Σταμάτης, ο γνωστός ως «Μήτρο - Γιάννης», που μαζί με τον Τζιούνη και τον Λάκκα, αποτελούσαν, Τσελιγγάδες κι οι τρεις ξακουστοί, τη Δημογεροντία του χωριού, υπό την προεδρία του γιατρού Κομπορόζου. Ο πατέρας του, ήθελε να τον μάθη γράμματα, γι' αυτό μόλις τελείωσε τό Δημοτικό του χωριού, τον έστειλε στο Σχολαρχείο Βουργαρελίου. Ήθελε να τον στείλη έπειτα, μαζί με τον μετέπειτα ιατρόν Χρήστον Κομπορόζον, με τον όποιον ήταν συμμαθηταί, στην 'Αρτα να φοιτήσει στο Γυμνάσιο.

—'Αλλά τό νεαρό Βασίλη τον τραβούσε περισσότερο ο καθαρός αέ-

Συνέχεια στη σελ. 3

ΣΑΝ ΕΝΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ

Σάν ένα εύχαριστώ πρώτα στην έφημερίδα μας που θα τό δημοσιεύσει.

Σάν ένα εύχαριστώ σε όλους τους συγγενείς, τους φίλους και τους συγχωριανούς που, κάθε ένας με τον τρόπο του, έδειξαν τη λύπη τους στη λύπη που γι' άλλη μία φορά μάς αντάμωσε. Στο Ρήνα και τα «Θεοδώριανα» που δημοσίευσαν τό κουράγιο τους για τη μάνα μας.

Σάν ένα εύχαριστώ στην 'Αδελφότητα, στο Ρήνα, στο Δ. Παγώνη, στο Λ. Διαμαντή, σε όλους βρήκαμε αυτές τις λέξεις να γράψουμε σαν ένα εύχαριστώ του γελαστού μας άδελφού που πάντα έλεγε «ε υ χ α ρ ι σ τ ω».

Οικογένεια
Δ. ΚΟΡΜΕΝΤΖΑ

ΤΑ ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΑ

Μηνιαία έκδοση της
'Αδελφότητας Θεοδωριαντών
'Ετησία συνδρομή δρχ. 200
Δ)νοσεις σύμφωνα με τό Νόμο
ΠΕΤΡΟΣ ΣΠ. ΣΚΟΤΤΕΛΑΣ
Ταυγάκος 9, 'Ανω Κυψέλη
'Υπεύθυνος Τυπογραφείου
ΝΙΚΟΣ ΡΕΜΠΕΛΑΚΗΣ
Γερανίου 9, τηλ. 5245.392 — 'Αθήνα

ΡΗΓΑΣ

ΒΑΣ. Δ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΣΤΥΛΕΞΙΑ από τη σελίδα 2

ρας των ψηλών βουνών του χωριού και τον γοήτευαν τα κοπάδια του πατέρα του και λιγώτερο τα γράμματα. Γι' αυτό, μόλις τελείωσε το Σχολαρχείο γύρισε στα πρόβατα του.

Στον πόλεμο του 1912 - 13, ήταν εύζωνας και είχε αποσπασθεί από το 7ον τάγμα Εύζωνων Άρτης, στο ανεξάρτητο Σώμα της Ήπειρου, το όποιον διοικούσε ο τότε Σουλιώτης υπολοχαγός και μετέπειτα στρατηγός κ. Δημ. Νότη Μπότσαρης, ο Μποτσαράκος, όπως τον έλεγαν οι τσολλάδες του κι έπειτα από τον τραυματισμό του Διοικητού δ' Αν) χης Μαλάμος. Έλαβε μέρος σε όλες τις μάχες κι έφτασε εις το Αργυροκάστρον. Μετέσχεν εις το μέτωπον της Μακεδονίας εις όλας τας μάχας κατά των Βουλγάρων και έφτασε εις την Γκιουμουλτζίνα, όπως έλέγετο τότε ή Κομοτηνή. Απελύθη, όταν το 1917 απέκτησε το 4ον τέκνον του. Το έτος 1943, όταν βομβαρδίστηκαν τα Θεοδώρια υπό των Γερμανών, σκοτώθηκαν οι τρεις εκ των τεσσάρων θυγατέρων του και έζησε τραγικές ήμέρες. Τον Οκτώβριο του ίδιου έτους, κατά τας επιχειρήσεις των Γερμανών κατά των ανταρτών, πυρπολήθηκαν και τα σπίτια του, τα όποια ήταν γεμάτα με τα εισοδήματα της χρονιάς και διηρπάγησαν τα ποίμνιά του. Τα γεγονότα αυτά τον συνετάραξαν. Έξακολούθησεν, όμως, να εργάζεται και να προτρέπη τα παιδιά του και την γυναίκα του, να έχουν πίστιν εις τον Θεόν και «όλα θα πάνε καλά».

Μετά το τέλος του πολέμου, η-χαρίστηκε τον Θεόν, διότι, είχε σόα τα ύπολοιπα έξι τέκνα του και την υγεία των. Τα λοιπά χρόνια του τα πέρασε καλά. Εύτύχησε μεταπολεμικώς να ιδή όλα τα παιδιά του καλώς αποκαταστημένα και τακτικά τα έπεσκέπτετο εις την Πρωτεύουσαν.

Σε όλη τη ζωή του υπήρξε στοργικός σύζυγος, καλός πατέρας, έντιμος νοικοκύρης, πιστός φίλος και καλός χριστιανός.

Κατά την ήμεραν της έκφορας του και την είσοδόν του εις την κρύπτην του τάφου του, φαίνεται, ως εάν έξάπλωνε στον ίσκιό της κεραιάς του για να κοιμηθή. Κάποιος μάλιστα είπεν: «Όπως ήταν λεβέντης στη ζωή του, υπήρξε λεβέντης και στον θάνατό του». Δεν έμοιαζε να φεύγη για το αιώνιο ταξίδι. Σάν να κοιόταν σε κάποιον ίσκιό, έχοντας στο ένα χέρι την άγκλιτσα του, στο άλλο το άχώριστο κομπολόι του, με την ατλαζένια σκούφια του κατεβασμένη στο μέτωπο. Ποτέ δεν αποχωρίστηκε την άσπρη «τσακσήςρα» του και την σκούφια του. Φορώντας τα έτσι και τα δύο, μπήκε ήρεμος στην κρύπτη του τάφου του για ν' αναπαυθή το ταλαιπωρημένο από το χρόνο κορμί του. Για να μείνη εκεί έως την δευτέρα παρουσία, που θα κριθούν οι δίκαιοι και οι άμαρτωλοί, με την πίστιν ότι έπραξεν, ως άνθρωπος το καθήκον του και ότι θ' άνήκη εις τους πρώτους.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΓΓΕΛΗΣ

Συντ. Γεν. Δ)ντής Ύπ. Κοινωνικ. Τηλεσιών

ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΠΡΟΣ "ΤΑ ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΑ"

Πήραμε και δημοσιεύουμε εύχαρίστως τις παρακάτω επιστολές φίλων της 'Αδελφότητάς μας:

Γιάννινα 1.1.1980

Αξιότιμο Διοικητικό Συμβούλιο
'Αδελφότητας Θεοδωριαντών.

Αξιότιμοι Κύριοι,
Για το νέο έτος 1980 εύχομαι εγκαρδίως, προς ύμās και άπαντας Θεοδωριανίτας, όπως διέλθετε με υγεία, εύτυχία και προοδευτική έπιτυχία του εύγενικού σας σκοπού της 'Αδελφότητος. 'Επί τη εύκαιρία, πρώτο χρέος μου, να σας εύχαριστήσω για την άνελλιπή άποστολή της έφημερίδος «Τα Θεοδώριανα» και ταυτόχρονα να εκφράσω το θαυμασμό μου —Πρωτεργάτες και Συνεργάτες— για τις άοκνες ενέργειες και ανιδιοτελείς κόπους και προσπάθειες που καταβάλλετε για το γόνιμο της γενετήρας σας Θεοδώριανα. Το χωριό, που ζηλιάρικα τ' άγκαλιάζουν οι βοννοκορφές των Τζουμέρκων σά να θέλουν να το προστατέψουν απ' τα βάσκανα μάτια των άλλων όμορων Τζουμερκιώτικων χωριών. Προσωπικώς εγώ μακαρίζω τα Θεοδώριανα που βρέθηκαν στοργικά πνευματικά παιδιά του να το ξαναζωντανέψουν κι' έξυμνήσουν τις τε παλιές και σύγχρονες όμορφες ως και τις δόξες κι' άγώνες για τη λευτεριά των σκλαβωμένων ραγιάδων — ως ο «Σταν-ρός Θεοδώριανον 1821» μαρτυρεί — και άλλων άτινα έχω συγγράψει που δεν είναι του παρόντος σκοπός...

Παρακολουθώντας τις εύγενικές σας προσπάθειες για τη διάσωση και εξέλιξη των πατρικών προγονικών ήθων και έθιμων, που σπαίξουν ενεργήριον ζύπνημα στους έπιλήσμονες. Συγχαίρω, απ' τα βάθη της Τζουμερκιώτικης ψυχής μου, άπαντας τους λαμπαδηφόρους νοσταλγούς των πατρών της γενετήρας των, γιατί, όλοι οι Τζουμερκιώτες γνωρίζουν και νοσταλγούν τα πάτρια, λίγοι όμως, σάν τους Θεοδωριανίτες εμπράκτως τα έκτελούν.

Εύχομαι το παράδειγμά σας να γίνει φωτεινός φάρος των άδρανόντων...

Με άπεριόριστο άγάπη
άγάπη και θαυμασμό
ΠΕΤΡΟΣ Κ. ΜΠΕΝΕΚΟΣ

Τ.Γ.: Ταχυδρομικώς άποστέλλω ένα απ' τα συγγράμματά μου, τό: «Χουλιάρδων Άπαντα» για διδλωθήκη — έκτιμήσεώς σας — χωριού ή 'Αδελφότητος. Όσαύ-

τως έπιταγή χιλίων δραχμών για καθυστέρούμενα και μή.

Αθήνα 15.1.1980

Π Ρ Ο Σ

Την 'Αδελφότητα Θεοδωριαντών,
'Ενταύθα.

Πέρασε άρκετός καιρός από τότε, που είχατε κι έχετε την καλοσύνη να μου στέλνετε την 'Εφημερίδα σας «ΤΑ ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΑ». Σας εύχαριστώ.

Δεν άποτελεί υπερβολή, αν πώ, πως και τη δική σας 'Εφημερίδα τη διαβάξω κάθε φορά με το ίδιο ενδιαφέρον, που διαβάξω και την 'Εφημερίδα της 'Αδελφότητος του χωριού μου «ΤΑ ΑΓΝΑΝΤΑ».

Είναι πράγματι μια αξιοπρόσεκτη το-πική έφημερίδα που τιμά όλους τους Θεοδωριανίτες, όπου κι αν βρίσκονται και ιδιαίτερα την πρωτοπόρα στο σημείο αυτό 'Αδελφότητά σας. Χρόνια τώρα κυκλοφορεί πάντα γεμάτη πόνο κι άγάπη, όπως χρειάζεται, γιατί τα ξενητεμένα παιδιά των Θεοδωριανών δεν είναι δυνατόν να ξεχάσουν ποτέ το χωριό και τους πατριώτες τους. Και αξίζουν τα Θεοδώριανα αυτής της άγάπης, όχι μονάχα, γιατί έχουν ηλευτές φυσικές όμορφιές, αλλά και πολύ, γιατί εκεί, κάτω απ' την τραγουδισμένη Κωστήλάτα των Τζουμέρκων, έζησαν και ζουν άνθρωποι με άγνά αισθήματα και άδολη σκέψη.

Τελειώνοντας εύχομαι στην 'Αδελφότητα των Θεοδωριαντών, όπως καρποφορούν πάντοτε όλες οι πατριωτικές έ-πιδιώξεις και προσπάθειές της.

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς
Γ. ΣΤΕΡΓΙΟΥ
'Επίτιμος 'Επιθεωρητής
Δημοτικής 'Εκπαιδεύσεως
ΑΘΗΝΑ

Σημ. Συντ.: Μας συγκινούν άλλά και μας δίνουν δύναμη τα παραπάνω ζεστά λόγια κι οι εύγενικές προσφορές που προέρχονται από έλκεκτους ανθρώπους των χωριών μας και λάτρεις του χωριού μας.

Πιστέψτε μας, ότι τέτοια γράμματα άποτελούν πραγματικά μια δ-αση στις προσπάθειές μας δίχως άνάπαντα, για το καλό του τόπου μας (για το άξιόλο βιβλίο σας που μας προσφέρατε κ. Μπενέκο θα επανέλθουμε).

Το Δ.Σ. σας εύχαριστεί θερμά.

Η άλλη λογογραφία μας

Ψωράκη Βασίλ. (Αθήνα): 'Επιπρο-τούμε την άποψή σας. Θα τη δημοσιεύ-σουμε στο επόμενο φύλλο με τις σχετι-κές θέσεις της 'Αδελφότητάς μας. Εύ-χαριστούμε και για τη συνδρομή σας.

— Στεφανάνου Μαρία (Εύνοχώρι Με-σολ.): Σας άποστείλαμε τα φύλλα που

ζητήσατε, του 1979. Εύχαριστούμε για τη συνδρομή σας.

— Παππά Θανάση (Χίο): Εύχαριστού-με για έγγραφά που μας στείλατε. Θα δημοσιευτεί στο επόμενο. Πάντα επί-καιρο.

ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ ΟΤΙ:

Η φυλή των Άθαμάνων κατοικούσε στη σημερινή περιοχή των Τζουμέρκων, του Ροδοβυζίου, μέρους του Μαλακασίου και μέρους της όρεινης περιοχής του Νομού Τρικάλων γύρω απ' τον Άσπρο-πόταμο.

— Κατά τη μυθολογία, ή Άθαμανία ό-φειλει το όνομά της στον ιδρυτή και πρώτο βασιλιά της, τον Άθαμάντα που βασίλευσε στον Όρχομενό της Βοιωτίας

και έξαιτίας γυναικοδουλειών εγκα-στάθηκε στον άγριο, τότε, τόπο ύστερα από υπόδειξη του Μαντείου.

— Στο έξαιρετικής Ευλογητικής τέ-χνης τέμπλο του Μοναστηριού Θεοδω-ριανών υπάρχει με σκαλιστά γράμματα ή έπιγραφή: «Έτελειώθη ο τέμπλος της ιερής εκκλησίας δια συνδρομής Μακα-ρίου υιός Παπαδημήτρη Κυρτσά χωριού Θεοδώριανα Δεκεμβρίου Α'».

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ
ΓΙΑ ΤΗ ΒΡΑΒΕΥΣΗ

Γράμμα του κ. Λιαροκάπη

'Απ' τον βουλευτή Άρτας κ. Άλ. Λιαροκάπη πήραμε το παρακάτω συγχαρητήριο γράμμα για τη βρά-βευση της 'Αδελφότητος απ' την Πανεπειρωτική Συνομοσπονδία.

Τόν εύχαριστούμε θερμά.

ΑΘΗΝΑ 12.1.1980

Προς τον Πρόεδρο και το Δ.Σ.
της 'Αδελφότητας Θεοδωριαντών
Κλεισθένους 15, ΑΘΗΝΑ

'Αγαπητοί φίλοι,

Με βαθύτατη συγκίνηση, με κα-λώς έννοούμενη έθνική έξαρση, με ψυχική άνάταση και με άνόθευτο πατριωτισμό, αισθάνομαι την υπο-χρέωση, να σας διαβιβάσω τα θερ-μότερα συγχαρητήρια για την επί-σημη βράβευση της 'Αδελφότητος των Θεοδωριαντών απ' την Πανε-πειρωτική Συνομοσπονδία.

Τιμητική ήταν ή διάκριση και άπόλυτα τιμητική και άκριβοδίκαιη ήταν ή βράβευση. Στά πενήντα χρό-νια από την ίδρυση, δώσατε έξετά-σεις και πετύχατε. Άποτελείτε χα-ρακτηριστικό παράδειγμα για μίμη-ση. ΙΚ έχετε το χάρισμα της δω-ρεάς εύδιασας ζωγραφισμένο στα πρόσώπά σας.

Θεοδωριανίτες, γνήσιοι Άρτινοι — Ήπειρώτες, ως προχωρήσουμε, για το άνέβασμα του έκπολιτιστικού μας επιπέδου, για να σφυρηλατή-σουμε τον άρρηκτο δεσμό και την ένότητα μεταξύ μας μέσα στα πλαι-σια της έθνικής, λαϊκής δημοψυχίας, για την προώθηση και έπίλυση των έπίμαχων γενικών τοπικών μας προ-βλημάτων, για την άνοδο και προ-κοπή του τόπου μας.

Με τη θερμή παράκληση όπως γίνουν καλῶν οι άνυστερόδου-λων άπόψεων και των άγνων αισθη-μάτων μου όλα τα μέλη της 'Αδε-λφότητος, παρέχουμε τη διαβεβαίω-ση ότι από τη θέση μας, είμαστε ο-λόψυχα στο πλευρό σας για την έ-πίτευξη των σκοπών και των έπι-διώξεών σας.

Με αγωνιστικούς χαιρετισμούς
ΑΛΕΚΟΣ ΛΙΑΡΟΚΑΠΗΣ
Βουλευτής ΠΑΣΟΚ Άρτας

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
που λάβαμε

Περιοδικά: «Ήπειρωτική Έταιρεία» (τεύχος 39). «Αθαμανικά Χρονικά», «Ο Ψυσιόλατρες».

— Έφημερίδες: «Πανεπειρωτική», με δημοσίευμα του Προέδρου της 'Αδε-λφότητάς μας για τον Καταράκτη του χωριού μας, «Το Βουρναέλι», «Τα Ά-γναντα», «Ο Άραχθός», «Η Θεοδώ-ρία».

«Αθαμανιώτικος Παλμός»: Μηνιαία έ-δοση της 'Αδελφότητας Άθαμανιωτών στην Αθήνα.

Χαιρετίζουμε τη νέα έκδοση που προ-έρχεται «απ' την άλλη πλευρά του λό-φου» το όμορφο και όμορο κεφαλοχώ-ρι, το Άθαμάνιο. Της εύχόμαστε έπιτυ-χία στους σκοπούς της.

Τα άναγνώσματα

«Οί Κρανιές» και τα λαογραφικά άναβάλλονται για το επόμενο φύλλο

ΝΕΑ

ΑΠ' ΤΑ ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΑ

Όπως μās πληροφορήσε ο Πρόεδρος της Κοινότητας Θεοδωριάνων κ. Β. Τζαδήμας,

—Στις θέσεις «Τσιούκα» και «Βρουσλέκα», φυτεύτηκαν 8.500 περίπου δενδρύλλια (δρενής πεύκης) με φροντίδα της Κοινότητας.

Η δαπάνη, που ανήλθε σε 70.000 δρχ., χορηγήθηκε από το Δασαρχείο Άρτας.

—Από τον έμπειροτέχνη κ. Δημ. Γκορόγια, τελείωσε η τσιμεντόστωση μέρους του υπολοίπου κοινωτικού δρόμου Πλατεία — Σχολείο όπως προβλέφθηκε απ' την Νομορχία Άρτας.

—Ο Πρόεδρος της Κοινότητας απευθύνει θερμές ευχές για τον καινούργιο χρόνο σ' όλους τους συγχωριανούς του.

—Παραλήφθηκαν στην Άρτα απ' τον Πρόεδρο της Κοινότητας, προωθήθηκαν και διανεμήθηκαν στα παιδιά στο χωριό 8 δέματα με ρουχισμό, τρόφιμα και παιχνίδια, που δόθηκαν απ' το 2ο Γυμνάσιο Νέας Σμύρνης και στάλθηκαν με φροντίδα της Αδελφότητας.

«Ραδοβυζινός Δεσμός»: Μηνιαία έκδοση του Συλλόγου Ραδοβυζινών (Δεκ. 79).

«Όλες οι Ραδοβυζινές Αδελφότητες ιδρύουν Όμοσπονδία Ραδοβυζινών για μια ενιαία, ένωτική και ισότιμη κεντρική εκπροσώπησή τους».

Τις συγχαιρούμε γι' αυτό, κι ευχόμαστε να σταθούν άφορμή για την αναβίωση της Όμοσπονδίας Τζουμερκιώτων που έδω και λίγα χρόνια είχε συσταθεί και ξεκινήσει πολύ καλά. Απ' την πλευρά μας θα κάνουμε ό,τι είναι δυνατό για να επαναλειτούργήσει η Όμοσπονδία, για να ακουστεί πάλι δυνατή ή Τζουμερκιώτικη φωνή, για τα προβλήματα ευρύτερα της περιοχής καταγωγής μας.

Νέοι έπιστήμονες Θεοδωριανίτες

Ο κ. Θανάσης Ίω. Τζαδήμας πήρε το πτυχίο της Οδοντιατρικής Σχολής της Αθήνας, και έδωσε το «γνεομισμένο όρκο» του Οδοντίατρου.

— Ο κ. Γιάννης Ν. Νάκης (Γεν. Γραμματέας της Αδελφότητας) πήρε το πτυχίο της Νομικής Σχολής της Αθήνας.

Στους νέους έπιστήμονες συγχωριανούς μας ευχόμαστε λαμπρή σταδιοδρομία.

Στις 12 Μάρτη η Γεν. Συνέλευση

Σ' άλλη στήλη δημοσιεύεται η ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ για την ετήσια Γενική Συνέλευση της Αδελφότητάς μας που θα γίνει στο Πνευματικό Κέντρο Ηπειρωτών (Κλεισθένους 15, 8-φορος 7ος), στις 6 το απόγευμα της 12.3.80. Απ' την συγκέντρωση αυτή δεν πρέπει να λείψει κανένα απ' τα Μέλη, γιατί θ' αναπτυχθούν απόψεις και θα παρθούν αποφάσεις για μια σειρά εκδηλώσεων που θα γίνουν μέσα στο 1980 με την ευκαιρία της συμπλήρωσης 50 χρόνων απ' την ίδρυση της Αδελφότητας.

Απ' την Πανηπειρωτική Συνομοσπονδία

ΒΡΑΒΕΥΤΗΚΕ Η ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΙΤΩΝ

Για την πολύχρονη έκπολιτιστική δράση της

Η Πανηπειρωτική Συνομοσπονδία Ελλάδας, με ομόφωνη απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της, βράβευσε εφέτος την Αδελφότητά μας «για την πολύχρονη και πολύπλευρη δράση της».

Η απονομή των τιμητικών τίτλων (Δίπλωμα και άργυρο μετάλλιο) έγινε στις 20 Γενάρη 1980 στο κινηματοθέατρο «ΟΡΦΕΥΣ» της Αθήνας κατά τη διάρκεια της καθιερωμένης ετήσιας γιορτής της πίττας του ήπειρώτη. Η μεγάλη αίθουσα, που ήταν ασφικτικά γεμάτη από νοσταλγούς ήπειρώτες (ανάμεσα σ' αυτούς κι αρκετοί Θεοδωριανίτες) κι εκλεκτούς προσκεκλημένους, δονίστηκε απ' τα θερμά πατριωτικά λόγια, τους χορούς και τα δημοτικά τραγούδια. Ένα πλούσιο πρόγραμμα, καθαρά ήπειρώτικο,

ρίστηκε την Πανηπειρωτική για την τιμητική διάκριση με τα παρακάτω λόγια:

«Αγαπητέ κ. Πρόεδρε της Πανηπειρωτικής Συνομοσπονδίας Ελλάδας,

Νιώθω βαθιά ικανοποίηση και υπερφάνεια την ξεχωριστή αυτή στιγμή, που σαν Πρόεδρος της Αδελφότητας Θεοδωριανών, παραλαβαίνω σήμερα την τιμητική διάκριση που μās κάνετε. Οι Θεοδωριανίτικες καρδιές — για την επιβράβευση αυτή — γεμίζουν από χαρά, συγκίνηση κι ικανοποίηση.

Κι αυτό, γιατί οι πενήνταχρονοι συνεχείς προσπάθειες κι ενέργειες των, κατά καιρούς, Συμβουλίων, αναγνωρίζονται σήμερα, έτσι πανηγυρικά, απ' το κορυφαίο Πανηπειρωτικό Έκπολιτιστικό Όργανο, το οποίο οι θετικές προσφορές του στους απόδημους ήπειρώτες

που παρουσίασε ο Ήπειρώτης κ. Άλκης Στέας, έντυπωσισε, ικανοποίησε κι ανανεώσε την αγάπη των ξενητεμένων ήπειρωτών για τη γενέτειρα.

Τους τιμητικούς τίτλους παρέδωσε ο πρόεδρος της Πανηπειρωτικής κ. Κ. Νάσης στον πρόεδρο της Αδελφότητας κ. Πέτρο Σκουτέλα ανάμεσα σε ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα. Προσηγουμένως ο κ. Άντ. Φούσας, μέλος του Δ.Σ. της Πανηπειρωτικής αναφέρθηκε γενικά στην πενήνταχρονη δραστηριότητα της Αδελφότητας, τονίζοντας τις κυριότερες ενέργειές της (ως για την εγκατάσταση προπολεμικά ύδροφορικού εργοστασίου για τις αναδασώσεις, για την υλική και ήθικη συμπαράσταση, για δωρεές, υπομνηματά και μελέτες για την αξιοποίηση της περιοχής, για την εφημερίδα «ΤΑ ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΑ», που διακρίνεται για την έκδοτική της συνέπεια, για την έκδοση εξαίρετου Λευκώματος το 1977 κλπ.).

Ο κ. Πέτρος Σκουτέλας ευχα-

καί την Ήπειρο υπήρξαν σημαντικά.

Η σημερινή ημέρα θ' αποτελέσει ιστορικό σταθμό για τα Θεοδωριανά και μια καινούργια αφετηρία για ανοδική πορεία. Μια πορεία που θα 'ναι συνέχεια της πενήνταχρονης δημιουργικής προσπάθειας που ακολουθήσαμε με συνέπεια, δίχως ανάπαυλα.

Κύριε Πρόεδρε,

Δεχτείτε, παρακαλώ, Σεις και το Διοικητικό σας Συμβούλιο, από μέρους του Διοικητικού μου Συμβουλίου κι όλων των μελών, που τα περισσότερα σήμερα είναι εδώ, θερμάτα ευχαριστήρια, γιατί αποτελεί πλέον αξίωμα ό,τι η καλύτερη ικανοποίηση εκείνων που ασχολούνται με τα κοινά, αλλά με δημιουργικό έργο, είναι η αναγνώριση του έργου τους.

Κι αυτό σήμερα Σεις κάνατε».

Το τέλος του ευχαριστήριου αυτού λόγου κάλυψαν θερμά χειροκροτήματα.

Την 8η εκδήλωση κάλυψε τηλεοπτικά συνεργείο της ΓΕΝΕΑ υπό τον συμπατριώτη μας κ. Νέστ. Μάτσα, καθώς και άλλο συνεργείο με τη φροντίδα της Πανηπειρωτικής.

ΟΙ ΚΡΙΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΓΙΑ ΜΑΣ

Σχόλιο περιοδικού «ΑΘΑΜΑΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ»

Σε απάντηση επιστολής του Προέδρου της Αδελφότητάς μας, ο Σύλλογος των Απανταχού Αθαμάνων «Η ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ» έγραψε στο διμηνιαίο περιοδικό του, που διακρίνεται για την εμφάνιση και το περιεχόμενό του, το παρακάτω σχόλιο:

«Αφού ευχαριστήσουμε τη φίλη Αδελφότητα για τα καλά της λόγια, θα

πρέπει να υπενθυμίσουμε τη σημαντική πατριωτική και πολιτιστική της δράση και να τη συγχαρούμε για την αξιολογή εφημερίδα που εκδίδει κάθε μήνα «ΤΑ ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΑ». Είναι ένας καθρέφτης της Θεοδωριανικής παρουσίας, μια έκδοση που διακρίνεται για τη ζωντάνια της έκφρασης και την ποιότητα των στόχων της».

Ο ΧΟΡΟΣ

ΤΩΝ ΝΕΡΑΪΔΙΩΤΩΝ

Η Αδελφότητα Νεραϊδιωτών Τρικάλων οργανώνει στις 10 Φεβρουαρίου τον ετήσιο χορό της στο κέντρο «Σταλακτίτες», Λιοσίων 325 (Τρείς Γέφυρες), τηλέφ. 83.19.644. Τιμή τάμπλ ντ' ότ: 480 δρχ. το άτομο.

Δηλώσεις συμμετοχής στα τηλέφωνα: 36.07.599 (κ. Χρ. Μαντέλος) και 92.33.915 (κ. Ν. Πάνος).

ΠΙΣΤΩΣΗ ΓΙΑ ΕΡΓΑ

Με επιστολή του, ο βουλευτής Άρτας κ. Άθαν. Κονταξής μās πληροφορεί ότι αποφασίστηκε η διάθεση από το Περιφ. Πρόγραμμα Δημοσίων Έπενδύσεων 1980:

—για τον δρόμο Αθαμάνιο — Θεοδωριανά, 2.000.000 δρχ.

—για την επέκταση του δικτύου ύδρευσης στον συνοικισμό «Βλάχικο» Γραμμενίστας, όπου μένουν Θεοδωριανίτες, 100.000 δρχ.

ΜΙΚΡΑ - ΜΙΚΡΑ

χωρίς τίτλο

Πάλι τα μικρά μās εντυπωσίασαν!.. Είκοσι αγόρια και κορίτσια (9-14 χρόνων) που αποτελούν τον Παιδικό Χορευτικό Όμιλο Πρέβεζας, με τοπικές στολές, εντυπωσίασαν και καταχειροκροτήθηκαν απ' τις δύο χιλιάδες θεατές στην πανηπειρωτική γιορταστική εκδήλωση στις 20.1.80 στο κινηματοθέατρο «Ορφέας» της Αθήνας.

Χόρεψαν δημοτικούς χορούς με κέφι, ζωντάνια, με ωραίες φιγούρες και σχηματισμούς. Πειθαρχημένα απόλυτα στις κινήσεις που τους δίδαξε ο δάσκαλός τους.

Μπράβο τους! Ήταν μια προσφορά στο παιδί.

Συγχαιρούμε το δάσκαλό τους, που τους δίδαξε απ' τα γεννοφάσκια τους τους Έλληνικούς χορούς!

— Στις 22.1.80 πραγματοποιήθηκε μια μικρή-μικρή συνενόηση από μέλη της Αδελφότητας στην ταβέρνα «Οι Καλύβες του Θανάσκη», Καρτερίας 18, Άνω Κυψέλη, του συμπατριώτη μας Λεωτέρη Δ. Κορμντζά.

Ευχαριστήρια για τα δέματα

Π ρ ο ς

Τον κ. Γυμνασιάρχη του Β' Γυμνασίου Ν. Σμύρνης Άθηνων Άθηνά

Για την ευγενική προσφορά των μαθητών του Γυμνασίου Σας, οι οποίοι προσέφεραν στα αποκλεισμένα παιδιά (μαθητές) του Δημοτικού Σχολείου μας διάφορα δώρα, σας παρακαλούμε δεχθείτε τις θερμές μας ευχαριστίες εκ μέρους του Κοινοτικού Συμβουλίου, του Διδασκάλου και των κατοίκων της Κοινοτήτάς μας.

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Χ. ΤΖΑΔΗΜΑΣ

Όλα τα Μέλη στη Γενική Συνέλευση (12.3.1980)